

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

5. De depositione & degradatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

absoluere à suspensione etiam Papæ rescruta, dummodo proueniat ex delicto occulto non deducto ad forum contentiosum.

NB. Forma Absolutionis à suspensione est: *A soluo te à vinculo suspensionis, quod incurristi propter tal crimen, & restituo te ad executionem muneris tui, ordinu vel ad beneficium tuum.*

NB. Ante absolutionem satisfactio & cautio saltem iuratoria, si non pignorabitia aut fideiussori præstanda est.

C A P. V.

De depositione ac degradatione.

Depositio est perpetua & irremissibilis Ecclesiasticæ personæ ob enorme crimen remoto ab ordine, iurisdictione ac beneficio.

2. Depositio differt à suspensione perpetua, quod suspensio licet priuet fructibus beneficij, tamen non titulo radicali, sicut suspensio Clerici propter futrum, homicidium, perjurium, adulterium, stuprum violentum, incestum & sodomitiam notoriam (NB. semper repetitam, ipso iure priuantur beneficiis, tamen requiritur sententia Iudicis).

3. Per simplicem seu absolutam depositionem non auferuntur priuilegia foti & Canonis, sicut per degradationem. Vnde & Clerici depositi alendi sunt ab Ecclesia, ne cum opprobrio cleri cogantur medicare, nisi in crimine contumaciter persistant. Quod si Clericus in contumacia incorrigibilis perseveret, est per secularem potestatem comprimendus, in exilium mittendus. Requiritur tamen traditio actualis à prælato.

NB. No-

NB. Notiorius Concubinarius , si post monitionem continuet , dat sufficientem causam ad depositionem.

Degradatus dicitur quasi ex gradu ciectus.

Degradatio, (quæ est pœna Ecclesiastica, qua Clericus ab omni Officio ac beneficio Ecclesiastico depositus , Clericorum insuper priuilegijs, per sole... ne in sententiam in perpetuum exiuitur, recidens sub iurisdictionem brachij secularis, in quo differt à depositione, quippe per quam priuilegia fori & Canonis non auferuntur) Alia est verbalis, (sine ceremonijs) alia realis sive solemnis.

NB. Degradatio verbalis requirit proprium Episcopum, 6. Abbates iuxta Trident aut si non haberi possunt , 6. alijs prælati Ecclesiæ in condemnationem Presbyteri, 3. in Condemnationem Diaconi vel subdiaconi. Ad degradationem autem in minoribus sufficit sola authoritas Episcopi cum Clericis qui busdam Capitulum repræsentantibus.

Facta de gradatione verbali , venitur ad Realem adhibitis ceremoniis, & criminosum indutum vestibus sacerdotibus spoliando.

Discrimen est inter has duas degradaciones, quod , Realis ab Episcopo consecrato; Verbalis etiam à generali via iure per commissionem fit : quia ad eam non requiritur potestas Ordinis, sicut ad Realem, sed solius iurisdictionis.

NB. Realis degradatio debet fieri coram Iudice seculari, cui denunciatur , vt reum in suam iurisdictionem recipiat, cum intercessione tamen , vt Iudex sententiam circa mortis periculum velit moderari , ne Ecclesia hominis necem procurare censeatur.

Cri-

- 6 Crimen ob quod Clericus degradatur, & seculari Iudici traditur, debet esse grauissimum. 1. Crimen hæresis, si reus pertinaciter in eo perseueret. 2. Falsatio literarum Papalium. 3. Sodomia frequentata. Calumnia proprio Episcopo irrogata, si incorrigibilitas accesserit; denique ob crimen homicidij repetitum, & crimen & enorme, & Reipublicæ perniciosum. V. C. parricidium, Magia.

PARS QVARTA.

De Interdicto.

C A P . I.

Quid sit Interdictum.

I **S**iderictum est Censura, priuans participatione Sacramentorum, diuinorum officiorum, & Ecclesiastica sepultura. Materialiter quod sit pena, conueniens cum omnibus Censuris: Formaliter autem distinguitur. Nam excommunicatio priuat diuinis Officijs, Sacramentis, &c. qui tenuis continent Sacram communicationem cum fidelibus: Suspensio priuat spiritualibus bonis, quatenus prouenient ex potestate Clericali, quæ per Censuram impedita est: at vero Interdictum priuat dictis spiritualibus bonis, quatenus habent rationem dispensationis ac participacionis; quam Ecclesia iustis de causis per Interdictum subtrahit.

2. Interdictum diuiditur in locale (immediate afficiens locum, prohibendo ne in eo sacræ illæ functiones fiant) personale (quod immediat-